

Nr 49.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående höjning av statstjänstemännens löner m. m. jämte i ämnet väckta motioner.

(5:e avd.)

I propositionen nr 60 har Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över civilärenden för den 15 februari 1952, föreslagit riksdagen att

1) besluta att till de under år 1951 utgående månadslönerna skola, med de undantag varom Kungl. Maj:t kan finna gott förordna, under år 1952 läggas särskilda lönetillägg enligt de grunder, som angivas i den i propositionen omnämnda överenskommelsen;

2) besluta att å pensioner, utgående enligt av Kungl. Maj:t och riksdagen antagna tjänste- och familjepensionsbestämmelser, skall under år 1952 utgå rörligt tillägg med 53 procent av tilläggsunderlaget;

3) besluta att kristillägg under år 1952 skall utgå med 82 procent av kristilläggsunderlaget;

4) bemyndiga Kungl. Maj:t att i huvudsaklig överensstämmelse med av departementschefen i propositionen angivna grunder besluta om höjning av arvoden till befattningshavare i statlig eller statsunderstödd verksamhet;

5) bemyndiga Kungl. Maj:t att meddela de beslut, som kunna föränledas av den i propositionen omförmälda garantibestämmelsen;

6) medgiva att nu utgående kallortstillägg och kallortstraktamenten må, räknat från och med den 1 januari 1952, höjas med i genomsnitt 25 procent;

7) bemyndiga Kungl. Maj:t att vidtaga de ändringar i vederbörliga avlösningsreglementen, som erfordras med hänsyn till vad i propositionen förordats;

8) bemyndiga Kungl. Maj:t att för budgetåren 1951/52 och 1952/53 medgiva de överskridanden av maximerade anslag och anslagsposter, som kunna föränledas av vad under 1—6 föreslagits;

9) till Täckning av beräknat överskridande av anslagsmedlen för vissa löne- och pensionsförmåner å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1951/52 under tolfte huvudtiteln anvisa ett förslagsanslag av 115 000 000 kronor; samt

10) till Täckning av beräknat överskridande av anslagsmedlen för vissa löne- och pensionsförmåner å riksstaten för budgetåret 1952/53 under tolfte huvudtiteln anvisa ett förslagsanslag av 230 000 000 kronor.

I förevarande sammanhang har utskottet till behandling förehåft dels följande i anledning av propositionen väckta motioner, nämligen två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av herr *Svärd m. fl.* (I: 374) och den andra inom andra kammaren av herr *Håstad m. fl.* (II: 493), i vilka hemställts, att riksdagen vid behandlingen av förevarande proposition måtte besluta att där föreslagna lönetillägg respektive arvodesförhöjningar skola utgivas utan hänsyn till huruvida befattningshavaren är ansluten till viss organisation eller ej;

två likalydande motioner, väckta den ena inom första kammaren av herr *Svärd m. fl.* (I: 375) och den andra inom andra kammaren av herr *Birke m. fl.* (II: 494), i vilka hemställts, att riksdagen i anslutning till vad i motionerna anförts måtte vid behandlingen av propositionen i skrivelse till Kungl. Maj:t uttala, att beslut om sådan kompensation för levnadskostnadsstegringen, som beröres i 4 § av statens löneplansförordning, framdeles endast skola avse en procentuellt lika höjning och att följaktligen frågor om eventuella justeringar utöver nämnda kompensation skola behandlas såsom ändringar i lönegradsplacering eller eljest såsom fristående beslut i lönefrågor;

en inom andra kammaren av herr *Rubbestad* väckt motion (II: 492), i vilken hemställts, att riksdagen med ändring av förevarande proposition måtte besluta, att det procentuella tillägget å statstjänstemännens löner även i fortsättningen skall beräknas å högst 1 600 kronor för månad, samt i övrigt beakta de synpunkter som i motionen anförts; samt

en inom andra kammaren av herr *Ohlin m. fl.* väckt motion (II: 495), i vilken hemställts, att riksdagen vid behandlingen av förevarande proposition måtte avslå Kungl. Maj:ts under punkten 1) begärda fullmakt, så att de särskilda lönetilläggen under år 1952 utbetalas till alla berörda, samt att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte uttala önskvärdheten av att ett förlikningsorgan får i uppdrag att medla i rådande konflikt beträffande vissa statstjänstemäns löneförmåner;

dels ock två vid riksdagens början väckta likalydande motioner, den ena inom första kammaren av herr *Bergh* (I: 209) och den andra inom andra kammaren av fru *Boman* och fru *Hellström* (II: 282), i vilka motioner hemställts, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla att Kungl. Maj:t ville företaga en revision av de nu gällande bestämmelserna om kallortstillägg i sådan riktning, att tilläggets grundbelopp höjes och att rörligt tillägg därå må utgå.

Beträffande de skäl motionärerna anfört till stöd för sina yrkanden får utskottet hänvisa till motionerna II: 493, I: 375, II: 492 och II: 495 samt I: 209.

Vid genomförandet av 1947 års lönereglering förutsattes, att de lönebelopp, som finnas upptagna i grundlönetabellerna i 3 § statens löneplansförordning den 30 juni 1947 (nr 376), skulle på sätt i 4 § förordningen angives höjas och sänkas i visst förhållande till pristal, fastställda på grundval av beräkningar över de allmänna levnadskostnaderna. Bestämmelserna i

sistnämnda paragraf ha emellertid aldrig satts i kraft. I stället ha gällt särskilda, efter förhandlingar med statstjänstemännens huvudorganisationer för varje år fastställda procenttal. För tiden den 1 juli 1947—den 31 december 1950 gällde procenttalet 12. För år 1951 fastställdes procenttalet till 32, dock skulle å grundlön eller del därav, som ej överstege 500 kronor för månad, procenttalet utgöra 33. Till den 1 juli 1951 utgick det procentuella tillägget å högst 1 200 kronor per månad; därefter har maximigränsen varit 1 600 kronor per månad. Vilka grunder, som borde gälla efter 1951 års utgång, förutsattes vid 1951 års beslut i ämnet skola bli föremål för nya förhandlingar med personalorganisationerna. I avbidan på beslut i ämnet borde provisoriskt tillämpas samma procenttal som under år 1951.

Å pensionernas grundbelopp utgår rörligt tillägg under samma förutsättningar och med beräkning enligt samma procenttal, som gälla angående höjning av månadslön, angiven i de i statens löneplansförordning intagna grundlönetabellerna.

Vad angår grunderna för de kristillägg, som fortfarande, ehuru i väsentligt minskad utsträckning utgå efter det nya lönesystemets genomförande, fattades vid 1947 års riksdag beslut, innebärande att kristillägget skulle regleras i anslutning till den procentuella förhöjningen av de nyreglerade lönerna. Då angivna procenttal utgjorde 6, skulle kristillägg utgå efter 16 procent, och för varje höjning eller minskning av förstnämnda procenttal med 3 enheter skulle kristilläggsprocenten ökas respektive minskas med 4,2 enheter. I enlighet härmed har kristilläggsprocenten under tiden den 1 juli 1947—den 31 december 1950 utgjort 24,4 procent samt under år 1951 53,8 procent å högst 500 kronor för månad av kristilläggsunderlaget och 52,4 procent å återstoden därav.

I årets statsverksproposition (Bil. 2, s. 32 och 34) förutsattes, att frågan om lönernas storlek och om grunderna för rörligt tillägg å pensionerna och för kristillägg under år 1952 senare skulle få anmälas för riksdagen.

Förhandlingar om de statsanställdas löner m. m. under år 1952 ha nu förts med statstjänstemännens huvudorganisationer. Därvid har — under förutsättning av Kungl. Maj:ts och riksdagens godkännande — med Statstjänarkartellen, Statstjänstemännens riksförbund och Tjänstemännens centralorganisation träffats en överenskommelse av följande innehåll.

1. Till de under år 1951 utgående månadslönerna skola, med nedan nämnda undantag, läggas särskilda lönetillägg så att lönebeloppen för månad under år 1952 komma att uppgå till belopp, som angivas i bifogade tabell.¹

Arvoden till icke löneplansplacerad personal höjas i ungefär samma grad. Undantag skall dock göras i fråga om arvoden, som ha karaktären av bisysslearvoden och äro avvägda med hänsyn därtill. Sådana arvoden prövas särskilt.

De särskilda lönetilläggen respektive de höjda arvodesbeloppen skola icke utgå till anställningshavare, som ej uppnått 17 års ålder, och ej heller till

¹ Tabellen, vilken är likalydande med den vid statsrådsprotokollet fogade tabellbilagan, har här uteslutits.

anställningshavare, ansluten till organisation, som varslar (varslat) eller vidtager (vidtagit) stridsåtgärder i anslutning till förhandlingar i avlöningsfrågor.

2. Det rörliga tillägget å pensionernas grundbelopp skall under år 1952 utgå efter 53 procent.

3. Om levnadskostnadsindex i 1935 års serie exklusive skatter och sociala förmåner för tredje eller fjärde kvartalet 1952 uppnår eller överstiger 216, äga första gången detta sker de organisationer, som godtagit denna uppgörelse, påkalla förhandlingar om höjning av lönerna och pensionerna in till full kompensation för indexhöjningen utöver 210. Om sådan kompensation därvid erbjudes, skall överenskommelse anses träffad. De höjda lönerna och pensionerna skola i dylikt fall utgå från och med andra månaden i respektive kvartal.

Om indextalet efter att för tredje kvartalet 1952 ha uppnått eller överstigit 216, för fjärde kvartalet nedgår under 216, skall den höjning som kan ha medgivits på grund av denna överenskommelse sänkas i proportion till den sänkning av index, som skett i jämförelse med den tidigare höjning över 210, som föranlett löne- och pensionsökningen. Sådan sänkning skall inträda från och med den andra månaden i kvartalet.

4. Kallortstilläggen och kallortstraktamentena höjas med i genomsnitt 25 procent. Rörande vissa andra särskilda kontanta avlöningsförmåner skola förhandlingar med de organisationer, som godtagit denna uppgörelse, äga rum under de närmaste månaderna.

Departementschefen har för egen del anfört följande.

»Under sommaren och hösten 1951 ägde överläggningar rum mellan regeringen och intresseorganisationerna på arbetsmarknadens och jordbrukets område i syfte att utröna huruvida möjligheter förefunnos att uppnå en samlad avtalsrörelse. Därvid riktades i princip icke några invändningar mot löntagarorganisationernas krav på att arbetstagarna borde erhålla en sådan förbättring av den nominella inkomstnivån, som motsvarade skälig andel i den reala produktivitetsstegringen i samhället, och därtill kompensation i de fall där lönenivån släpat efter. Enighet uppnåddes också om att man i 1952 års avtalsrörelse skulle söka få till stånd en samordning i uppläggnings- och beräkningarna. Detta har sedermera tagit sig uttryck i det mellan Svenska arbetsgivareföreningen och Landsorganisationen i Sverige träffade ramavtalet rörande de kollektivavtal, vilkas giltighetstid är angiven att utlöpa under tiden den 31 december 1951—den 30 juni 1952. I detta ramavtal ha uppdragits vissa riktlinjer avsedda att vara vägledande för årets avtalsrörelse. Jag torde därför i detta sammanhang få lämna en närmare redogörelse för avtalets innehåll.

Enligt ramavtalet skola den 31 december 1951 utgående tidlöner och ackord — med viss minimering — höjas med 8 procent för män och 10 procent för kvinnor. Från denna höjning skall avräknas värdet av ändringar i kollektivavtalens allmänna bestämmelser av väsentlig ekonomisk betydelse.

Om levnadskostnadsindex i 1935 års serie exklusive skatter och sociala förmåner den 15 juni eller den 15 september uppnår eller överstiger 216, har LO rätt att påkalla centrala förhandlingar om en sådan höjning av lönerna att full kompensation erhålles för indexhöjningen från 210. Om sådan

kompensation erbjudes från arbetsgivarsidan, skall överenskommelse anses träffad. De höjda lönerna skola i sådant fall utgå från och med den första i andra månaden av det kvartal, under vilket det aktuella levnadskostnads-talet tillkännagivits. För den händelse indextalet åter nedgår under 216, skola de sålunda förhöjda lönerna kunna sänkas i motsvarande grad.

I de fall då ökningen av förtjänsterna från slutet av år 1950 till slutet av år 1951 varit mindre än 20 procent, må särskild kompensation givas in-till denna nivå. Beträffande vissa avtalsområden kan kompensation även av annan anledning ifrågakomma.

I ramavtalet har förutsatts, att de båda avtalsslutande parterna skola verka för att de riktlinjer, som uppdragits i avtalet, komma att följas även för andra löntagare än sådana som direkt beröras av överenskommelsen.

De principer, som ligga till grund för ramavtalet — kompensation för eftersläpning och s. k. konsekvensprisstegring samt därutöver skälig andel av den förutsebara produktivitetsförbättringen i förening med garanti för gottgörelse för under året inträdande levnadskostnadsökning av viss storleksordning — ha varit grundläggande jämväl för den förhandlingsöverens-kommelse, som nu träffats rörande statstjänstemännens löner under år 1952. Jag hemställer därför, att överenskommelsen genom proposition förelägges riksdagen för godkännande.

Vid förhandlingarna har det i enlighet med det anförda ansetts skäligt att statstjänstemännen erhålla kompensation för inträffad eftersläpning. Härvid är att märka, att av den löneökning, som under år 1951 kom stats-tjänstemännen till godo, en väsentlig del utgjorde kompensation för tidigare eftersläpning. Å andra sidan har beaktats, att under år 1951 å det statliga området förekommit en viss motsvarighet till löneglidningen å den enskilda arbetsmarknaden i form av uppflyttningar i lönegrad m. m.

Utöver kompensationen för eftersläpningen har vid förhandlingarna hän-syn tagits till den förutsebara produktivitetstegringen under år 1952 samt de prisstegringar, som antagits bli en följd av årets avtalsrörelse. I anslut-ning till ramavtalets bestämmelse om avräkning för värdet av vissa änd-ringar i kollektivavtalens allmänna bestämmelser har hänsyn tagits till kost-naderna för vissa andra överenskomna löneförbättringar än sådana som direkt hänföra sig till lönebeloppen för månad.

Med beaktande av angivna faktorer har under förhandlingarna överens-kommit att till de nu utgående lönerna skall med vissa undantag läggas ett särskilt lönetillägg av sådan storlek att lönebeloppen för månad höjas med 15 procent. I fråga om löneklasserna 13—25 å löneplanen nr 2 har där-vid hänsyn tagits endast till den del av de utgående lönerna, som innefattar viss del av grundlönen med därå belöpande tilläggsförmåner. I viss anslut-ning till ramavtalets bestämmelser ha emellertid såsom en särskild avlö-ningsförstärkning lagts ytterligare vissa belopp till de lägst avlönade tjänste-männens löner. Sålunda skall utöver nyssnämnda tillägg i löneklasserna 8—13 å löneplanen nr 1 utgå en avlöningsförstärkning av sådan storlek att

den sammanlagda ökningen blir i kronor räknat lika stor som i 14 löneklassen. Även i 1—7 löneklasserna å löneplanen nr 1 skall utgå en viss avlöningsförstärkning. Sammanlagt skola lönetilläggen i dessa löneklasser vara följande.

Löne- klass nr	Lönetillägg per månad i kronor i ortsgrupp				
	1	2	3	4	5
1	63	66	69	72	75
2	65	68	71	74	78
3	68	71	74	77	81
4	71	74	77	81	84
5	74	78	81	85	89
6	79	82	86	90	94
7	83	87	91	95	99

Motsvarande lönetillägg skola tillkomma dem, som åtnjuta lön enligt löneplanen nr 5.

De lönebelopp för månad, som med tillämpning av här anförda grunder avses skola gälla under år 1952, ha angivits i den i överenskommelsen omnämnda tabellen, vilken torde få fogas såsom *bilaga* till statsrådsprotokollet i detta ärende.¹

Liksom under föregående år böra arvoden till icke löneplansplacerad personal höjas i ungefär samma grad. Undantag skall dock göras i fråga om arvoden, som ha karaktär av bisysslearvoden och som äro avvägda med hänsyn därtill. Sådana arvoden få prövas särskilt.

Under förhandlingarna har enighet rått om att de särskilda lönetilläggen respektive de höjda arvodesbeloppen endast skola avse anställningshavare, som uppnått 17 års ålder. För dem, som icke uppnått denna ålder, har förutsatts, att löneförmånerna skola prövas i särskild ordning.

I överenskommelsen har även intagits, att de särskilda lönetilläggen respektive de höjda arvodesbeloppen icke skola utgå till anställningshavare, som är ansluten till organisation, vilken varslar (varslat) eller vidtager (vidtagit) stridsåtgärder i anslutning till förhandlingar i avlöningsfrågor. Det har nämligen ansetts naturligt, att för de av statsmedel avlönade i förevarande hänseende skall gälla detsamma som tillämpas på arbetsmarknaden i övrigt, där löneökning icke ifrågakommer under pågående konflikt eller innan uppgörelse träffats. Det torde få ankomma på Kungl. Maj:t att besluta om de undantag från tillämpningen av de särskilda lönetilläggen respektive arvodesförhöjningen, som åsyftas i överenskommelsen. Under förhandlingarna har förutsatts, att till ifrågavarande anställningshavare tills vidare skall utgå lön enligt de under år 1951 tillämpade grunderna.

Vad angår pensionerna gäller för närvarande, att å pensionernas grundbelopp skall utgå rörligt tillägg under samma förutsättningar och med beräkning enligt samma procenttal, som gälla angående höjning av månads-

¹ Se *Bilaga* vid detta utlåtande.

lön, angiven i de i statens löneplansförordning intagna grundlönetabellerna. Något sådant procenttal kommer, därest överenskommelsen genomföres, icke att gälla under år 1952. På grund härav har under förhandlingarna avtalats, att det rörliga tillägget å pensionernas grundbelopp under år 1952 skall utgå efter 53 procent, vilket motsvarar en höjning av de nu utgående pensionerna med i genomsnitt 15 procent. Hur det rörliga tillägget å pensionerna för framtiden skall konstrueras torde sedermera få upptagas till närmare övervägande.

Samma procenttal, som överenskommit för pensionernas del, bör läggas till grund även för beräkningen av det kristillägg, som alltjämt utgår till vissa befattningshavare. Kristilläggsprocenten blir till följd härav 82.

Liksom å den enskilda arbetsmarknaden har en garantibestämmelse ansetts böra intagas i överenskommelsen. För att undvika att riksdagen, för den händelse levnadskostnadstalet för tredje kvartalet 1952 skulle uppnå eller överstiga 216, skall behöva särskilt inkallas, torde riksdagens bemyndigande böra inhämtas för Kungl. Maj:t att meddela de beslut, som garantibestämmelsen kan föranleda. Ett liknande bemyndigande gällde under lönestoppsåren.

I överenskommelsen har upptagits även en höjning av de enligt bl. a. 34 § statens allmänna avlöningsreglemente utgående kallortstilläggen och kallortstraktamentena. Höjningen utgör i genomsnitt 25 procent. Med hänsyn till penningvärdeförändringen synes en sådan ökning böra godtagas i avvaktan på slutförandet av den pågående dyrortsundersökningen. Riksdagens bemyndigande torde böra inhämtas för Kungl. Maj:t att vidtaga härav påkallade ändringar i avlöningsreglementena. Såsom av överenskommelsen framgår har det förutsatts, att förhandlingar med de organisationer, som godtagit uppgörelsen, skola äga rum rörande storleken av vissa andra särskilda kontanta avlöningsförmåner. Härmed avses bl. a. ekiperingsbidrag och ekiperingshjälp. Härtill torde jag sedermera få återkomma.

De löneökningar, som innefattas i överenskommelsen, böra göras tillämpliga retroaktivt från och med den 1 januari 1952. Frågan om grunderna för lönetilläggen efter utgången av år 1952 torde sedermera få föreläggas riksdagen. Därest beslut i ämnet icke skulle ha meddelats före årsskiftet 1952/53, synes provisoriskt få tillämpas samma grunder som under innevarande år.

De årliga kostnadsökningarna för statsverket vid ett genomförande av överenskommelsen kunna uppskattas till i runt tal 400 miljoner kronor. Därutöver kommer statsverket att åsamkas ökade lönekostnader genom lönegradsuppflyttningar i samband med tjänsteförteckningsrevisionen och genom höjning av kollektivavtalslönerna. Av nämnda belopp om 400 miljoner kronor belöpa 340 miljoner kronor å löner och arvoden samt 60 miljoner kronor å pensioner. Av de totala kostnaderna hänföra sig 160 miljoner kronor till de affärsdrivande verken, 10 miljoner kronor till löner och pensioner,

som eljest bestridas av andra medel än anslagsmedel, samt 230 miljoner kronor till statsförvaltningen i övrigt och statsunderstödd verksamhet.

Då de på affärsverken belöpande kostnaderna böra bestridas i den ordning, som dessa verks övriga utgifter bestridas — vilket uppenbarligen kan innebära ett inkomstbortfall för statsverket — kommer riksstatens utgiftsida att belastas med allenast sistnämnda belopp. I allmänhet bör denna del av kostnadsökningarna i vanlig ordning redovisas under respektive avlönings- och pensionsanslag, vilka följaktligen komma att överskridas. I den mån under anslagen upptagits särskild post till rörligt tillägg torde från denna anslagspost böra bestridas kostnaderna för de särskilda lönetilläggen.

De ökade kostnaderna torde i många fall belasta anslag eller anslagsposter, som äro maximerade. Beträffande dessa anslag och anslagsposter synes Kungl. Maj:t därför böra erhålla bemyndigande att medgiva erforderligt överskridande. I de fall då kostnaderna falla på reservationsanslag, torde det emellertid vara lämpligare att särskilda medel ställas till förfogande för kostnadernas bestridande. På grund härav och då kostnaderna för löne- och pensionsökningarna böra komma till uttryck i budgeten bör — i överensstämmelse med vad riksdagen beslutat för nästföregående och innevarande budgetår — under tolfte huvudtiteln för nästa budgetår upptagas ett särskilt anslag för ändamålet. Detta anslag, som lämpligen torde böra benämnas Täckning av beräknat överskridande av anslagsmedlen för vissa löne- och pensionsförmåner, bör uppföras med 230 miljoner kronor. För innevarande budgetår bör ett motsvarande anslag å 115 miljoner kronor anvisas å tilläggsstat.

I allmänhet böra de avlönings- och pensionsutbetalande myndigheterna icke äga förfoga över de anslag, som ifrågasatts för täckning av det beräknade överskridandet av anslagsmedlen för tilläggsförmånerna. Kungl. Maj:t torde dock liksom under budgetåren 1950/51 och 1951/52 böra erhålla bemyndigande att från dessa anslag anvisa medel i de fall, då överskridanden icke lämpligen böra ske. Sålunda torde efter Kungl. Maj:ts prövning i varje särskilt fall medel från förevarande anslag böra få tagas i anspråk bl. a. för bestridande av de kostnadsökningar för sakanslagsavlönad personal, som föranledas av den träffade överenskommelsen.

Vad angår arvodespersonalen bör det få ankomma på Kungl. Maj:t att medgiva höjning icke blott av sådana arvoden, som bestämts av Kungl. Maj:t, utan även av arvoden, som fastställts av riksdagen. Under år 1951 bereddes en väsentlig del av förevarande personal anställning såsom extra tjänstemän. I de fall då sådan anställningsform ej ansågs böra ifrågakomma, eftersträvades att närmare ansluta arvodena till de kontanta avlöningsförmånerna i viss löneklass. Detta bör vara fallet även i år.»

Utskottet. Såsom av den lämnade redogörelsen framgår, utgör Kungl. Maj:ts föreliggande förslag i fråga om höjning från och med den 1 januari 1952 av statstjänstemännens löner och pensioner m. m. ett resultat av de förhandlingar mellan staten och statstjänstemännens huvudorganisationer, vilka helt nyligen slutförts. Den därvid mellan staten å ena sidan och tre av

dessa organisationer å andra sidan träffade överenskommelsen ansluter sig i princip till det mellan Svenska arbetsgivareföreningen och Landsorganisationen i Sverige ingångna ramavtalet rörande de under tiden den 31 december 1951—den 30 juni 1952 utlöpande kollektivavtalen.

Rörande de närmare överväganden, vilka föregått den vid förhandlingen med huvudorganisationerna uppnådda överenskommelsen, har utskottets vederbörande avdelning erhållit informationer efter föredragning av statssekreteraren i civildepartementet.

Enligt den träffade uppgörelsen skall till de nu utgående månadslönerna, med vissa undantag, läggas ett särskilt lönetillägg, i stort sett motsvarande 15 procent av nuvarande månadslönebelopp. I löneklasserna 1—13 å löneplan nr 1 samt 1—7 å löneplanen nr 5 skall utöver nyssnämnda tillägg utgå en viss avlöningsförstärkning. För höjning av pensionernas grundbelopp skall gälla procenttalet 53, vilket motsvarar en ökning av de nu utgående pensionerna med i genomsnitt 15 procent. Kristilläggsprocenten föreslås i anslutning härtill bli 82. Liksom på den enskilda arbetsmarknaden har i överenskommelsen inryckts en garantiregel, som träder i tillämpning vid uppnående eller överstigande för tredje eller fjärde kvartalet 1952 av levnadskostnadstallet 216.

Då den föreslagna löneökningen i stort sett följer de principer, om vilka enighet nåtts vid årets avtalsuppgörelser på den enskilda arbetsmarknaden, och då vidare vid förhandlingarna enighet nåtts mellan de i överenskommelsen deltagande parterna rörande lönehöjningens storlek i de olika lönelägena, tillstyrker utskottet det föreliggande förslaget i denna del. Härav följer att utskottet icke kan biträda det i motionen II: 492 väckta yrkandet.

Att såsom i motionerna I: 375 och II: 494 yrkas riksdagen skulle binda sig för ett uttalande, att beslut om kompensation för levnadskostnadsstegringen framdeles endast skulle avse en procentuellt lika höjning, kan utskottet lika litet i år som i fjol vid behandlingen av då föreliggande lönehöjningsförslag och i anslutning därtill väckta motioner i enahanda syfte (utskottets utlåtande nr 38/1951) tillstyrka. Ett dylikt uttalande skulle, såsom utskottet då framhöll, omöjliggöra eller i varje fall väsentligt försvåra fria förhandlingar. Utskottet finner sig alltså böra avstyrka motionerna I: 375 och II: 494.

De föreslagna procenttalen för rörligt tillägg å pensioner samt för kristillägg kunna av utskottet godtagas.

I propositionen förutsättes, att arvodena till icke löneplansplacerad personal — dock icke vissa bisysslearvoden — liksom under föregående år skola höjas i ungefär samma grad som lönerna. Häremot har utskottet icke något att erinra.

Utskottet ansluter sig till vad i propositionen anförts därom, att de särskilda lönetilläggen respektive de höjda arvodesbeloppen endast skola avse anställningshavare, som uppnått 17 års ålder och att löneförmånerna för dem, som icke uppnått denna ålder, skola prövas i särskild ordning.

I överenskommelsen har intagits, att de särskilda lönetilläggen respektive de höjda arvodesbeloppen icke skola utgå till anställningshavare, som är ansluten till organisation, vilken varslar (varslat) eller vidtager (vidtagit) stridsåtgärder i anslutning till förhandlingar i avlöningsfrågor. I propositionen föreslås, att det skall få ankomma på Kungl. Maj:t att besluta om de undantag från tillämpningen av de särskilda lönetilläggen och arvodesförhöjningarna, som kunna föränledas av överenskommelsen. I de likalydande motionerna I: 374 och II: 493 har yrkats, att riksdagen måtte besluta att lönetillägg respektive arvodesförhöjningar skola utgivas utan hänsyn till huruvida befattningshavaren är ansluten till viss organisation eller ej. I motionen II: 495 har framställts ett yrkande av samma innebörd, varjämte hemställts om ett uttalande från riksdagens sida angående önskvärdheten av att ett förlikningsorgan finge i uppdrag att medla i rådande konflikt beträffande vissa statstjänstemäns löneförmåner. I motionerna I: 374 och II: 493 göres gällande bl. a., att en tillämpning av ifrågavarande »fredsklausul» skulle innebära en kränkning icke blott av det offentligrättsliga anställningsförhållandet mellan staten och den enskilde tjänstemannen utan även av föreningsrätten. I motionen II: 495 bestrides icke statens formella befogenhet att handla i enlighet med klausulen; med hänsyn till föreliggande förhållanden anses emellertid ett tillgripande från statens sida av det stridsmedel klausulen medgiver såsom oklokt.

Utskottet, som inhämtat informationer från sakkunnigt håll i den föreliggande rättsfrågan, hyser för sin del den bestämda uppfattningen, att berörda klausul kan tillämpas utan att fördenskill föreningsrätten eller andra rättsförhållanden kränkas. Huruvida de motåtgärder, om vilka här är fråga, lämpligen böra komma till användning i föreliggande eller senare eventuellt uppkommande konfliktsituationer måste enligt utskottets uppfattning helt få ankomma på Kungl. Maj:t att bedöma, med hänsynstagande därvid till alla omständigheter i det enskilda fallet. Utskottet kan alltså icke tillstyrka en sådan inskränkning av Kungl. Maj:ts befogenhet härvidlag, som ett bifall till motionerna I: 374 och II: 493 samt motionen II: 495, såvitt nu är i fråga, skulle innebära.

Ej heller finner sig utskottet kunna biträda det i motionen II: 495 framställda yrkandet om ett uttalande från riksdagens sida om önskvärdheten av ett medlingsinitiativ genom ett särskilt förlikningsorgan. Även i sistberörda hänseende måste det enligt utskottets mening få ligga helt i Kungl. Maj:ts hand att med beaktande av alla på frågan inverkanse faktorer bedöma huruvida och när ett medlingsförfarande bör tillgripas samt vilken form ett sådant ingripande bör givas. Av det anförda följer, att motionen II: 495 avstyrkes av utskottet jämväl i förevarande hänseende.

Utskottet finner sig kunna tillstyrka det i propositionen framlagda förslaget, att Kungl. Maj:t skulle erhålla bemyndigande att meddela de beslut, som kunna föränledas av den i överenskommelsen intagna garantibestämmelsen.

Med hänsyn till penningvärdeförändringen kan utskottet tillstyrka Kungl.

Maj:ts förslag om höjning av kallortstilläggen och kallortstraktamentena. Vid bifall härtill torde motionerna I: 209 och II: 282 — i vilka hemställts, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla, att Kungl. Maj:t ville företaga en revision av de nu gällande bestämmelserna om kallortstillägg i sådan riktning, att tilläggets grundbelopp höjes och att rörligt tillägg därå må utgå — icke böra föranleda någon riksdagens åtgärd. I fråga om själva kallortstillägget får syftet med motionerna anses i sak tillgodosett genom bifall till Kungl. Maj:ts förslag. Tillräcklig anledning för riksdagen att hos Kungl. Maj:t anhålla om revision av bestämmelserna i syfte att rörligt tillägg må utgå å kallortstillägget synes utskottet icke föreligga; frågan härom bör få bli beroende på Kungl. Maj:ts eget initiativ.

Gentemot de i propositionen framlagda anslagsberäkningarna har utskottet icke funnit anledning till erinran. Ej heller i övrigt föranleder propositionsförslaget någon erinran från utskottets sida.

Aberopande det anförda hemställer utskottet.

I. att motionerna I: 375 och II: 494 icke må föranleda någon riksdagens åtgärd;

II. att riksdagen må, med bifall till Kungl. Maj:ts förslag samt med avslag å motionerna I: 374 och II: 493, II: 492 och II: 495, sistnämnda motion såvitt nu är i fråga, besluta att till de under år 1951 utgående månadslönerna skola — med de undantag varom Kungl. Maj:t kan finna gott förordna — under år 1952 läggas särskilda lönetillägg enligt de grunder, som angivas i den i propositionen omnämnda överenskommelsen;

III. att motionen II: 495, i vad den icke behandlats under II, icke må föranleda någon riksdagens åtgärd;

IV. att riksdagen må

a) besluta att å pensioner, utgående enligt av Kungl. Maj:t och riksdagen antagna tjänste- och familjepensionsbestämmelser, skall under år 1952 utgå rörligt tillägg med 53 procent av tilläggsunderlaget;

b) besluta att kristillägg under år 1952 skall utgå med 82 procent av kristilläggsunderlaget;

c) bemyndiga Kungl. Maj:t att i huvudsaklig överensstämmelse med av departementschefen i propositionen angivna grunder besluta om höjning av arvoden till befattningshavare i statlig eller statsunderstödd verksamhet;

d) bemyndiga Kungl. Maj:t att meddela de beslut, som kunna föranledas av den i propositionen omförmälda garantibestämmelsen;

e) medgiva att nu utgående kallortstillägg och kallortstraktamenten må, räknat från och med den 1 januari 1952, höjas med i genomsnitt 25 procent;

f) bemyndiga Kungl. Maj:t att vidtaga de ändringar i vederbörliga avlöningsreglementen, som erfordras med hänsyn till vad i propositionen förordats;

g) bemyndiga Kungl. Maj:t att för budgetåren 1951/52 och 1952/53 medgiva de överskridanden av maximerade anslag och anslagsposter, som kunna föranledas av vad under punkterna 1—6 i propositionen föreslagits;

h) till *Täckning av beräknat överskridande av anslagsmedlen för vissa löne- och pensionsförmåner å tilläggsstat II till riksstaten för budgetåret 1951/52* under tolfte huvudtiteln anvisa ett förslagsanslag av 115 000 000 kronor;

i) till *Täckning av beräknat överskridande av anslagsmedlen för vissa löne- och pensionsförmåner för budgetåret 1952/53* under tolfte huvudtiteln anvisa ett förslagsanslag av 230 000 000 kronor;

V. att motionerna I: 209 och II: 282 icke må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 7 mars 1952.

På statsutskottets vägnar:

MARTIN SKOGLUND.

Vid förestående ärendes slutbehandling inom utskottet hava närvarit

från första kammaren: herrar Karl Andersson, Gustaf Karlsson, Iwar Anderson, Näsgård, Ohlon, fröken Andersson, herrar Leander, Eric Ericson, Sundelin, Bergh, Hesselbom, Erik Gustaf Andersson, Birger Andersson, Edvin Thun och Nils Theodor Larsson; samt

från andra kammaren: herrar Skoglund i Doverstorp, Ward, Malmberg i Skövde, Andersson i Malmö, Mårtensson i Uddevalla, Lindholm, Rubbestad, Ståhl, Staxäng, Bergstrand, Hoppe, Thapper, Hansson i Skegrie, Gustafsson i Stockholm och Gustafsson i Skellefteå.

Reservationer.

1) beträffande lönejusteringar i anledning av levnadskostnadernas förändring

a) av fröken *Andersson*, herrar *Bergh*, *Skoglund* i Doverstorp och *Staxäng*, vilka ansett, att

dels det stycke i utskottets yttrande på s. 9, som börjar med orden »Att såsom» och slutar med »I: 375 och II: 494», bort ha följande lydelse:

»Ehuru utskottet alltså funnit sig böra godtaga en överenskommelse, som innebär att lönetillägg skola utgå med procentuellt olika belopp i skilda lönelägen, finner utskottet det likväl angeläget erinra om den allmänt godtagna principen, att kompensation för levnadskostnadsstegringen bör lämnas genom procentuellt samma ökning av alla löner. Härom voro även de förhandlande organisationerna i princip ense vid förra årets förhandlingar. Frågor om lönejusteringar av annan anledning än levnadskostnadernas och den på allmänna arbetsmarknaden förekommande lönesättnings förändring böra enligt utskottets mening av riksdagen behandlas och bedömas för sig och icke sammankopplas med justeringar av löneläget för statens anställda. Utskottet anser alltså att den vedertagna principen för fastställandet av löneläget fortfarande bör följas och kan icke finna att förhandlingarna därigenom bindas i vidare mån än riksdagen avsett vid fastläggandet av de allmänna normerna för den statliga lönesättningen. Utskottet föreslår, att riksdagen i skrivelse delgiver Kungl. Maj:t vad utskottet sålunda i anledning av motionerna I: 375 och II: 494 anfört.»

dels ock utskottets hemställan under I. bort ha följande lydelse:

»I. att riksdagen må, i anledning av motionerna I: 375 och II: 494, i skrivelse till Kungl. Maj:t giva tillkänna vad utskottet anfört;»

b) av herrar *Ohlon, Sundelin, Malmborg* i Skövde, *Ståhl, Bergstrand* och *Gustafsson* i Skellefteå, vilka ansett, att

dels det stycke i utskottets yttrande på s. 9, som börjar med orden »Att såsom» och slutar med »I: 375 och II: 494», bort ha följande lydelse:

»Ehuru utskottet alltså funnit sig böra godtaga den träffade överenskommelsen, finner utskottet det angeläget betona att i varje fall under tider av betydande ändringar i penningvärdet kompensation för levnadskostnadernas stegring, såsom även framhållits i motionen II: 495, hålles isär från *höjning* av den reella lönestandard. Kompensationen bör syfta till att undvika att under perioder med stigande reell nationalinkomst en sänkt reallön blir följden för någon grupp av anställda. Önskemålet härom bör enligt utskottets uppfattning beaktas vid framtida avtalsförhandlingar. Den reella löneförhöjningens storlek för olika grupper blir i sista hand en förhandlingsfråga. Utskottet föreslår, att vad utskottet sålunda och i anledning av yrkandet i motionerna I: 375 och II: 494 anfört i skrivelse delgives Kungl. Maj:t.»

dels ock utskottets hemställan under I. bort ha följande lydelse:

»I. att riksdagen må, i anledning av motionerna I: 375 och II: 494, i skrivelse till Kungl. Maj:t giva tillkänna vad utskottet anfört;»

2) beträffande särskilda lönetillägg under år 1952

a) av fröken *Andersson*, herrar *Bergh, Skoglund* i Doverstorp och *Staxäng*, vilka ansett, att

dels den del av utskottets yttrande på s. 10, som börjar med orden »I överenskommelsen» och slutar med orden »skulle innebära», bort ha följande lydelse:

»I överenskommelsen har intagits, att de särskilda lönetilläggen respektive de höjda arvodesbeloppen icke skola utgå till anställningshavare, som är ansluten till organisation, vilken varslar (varslat) eller vidtager (vidtagit) stridsåtgärder i anslutning till förhandlingar i avlöningsfrågor. I propositionen föreslås att det skall få ankomma på Kungl. Maj:t att besluta om de undantag från tillämpningen av de särskilda lönetilläggen och arvodesförhöjningarna som kunna föranledas av överenskommelsen. I de likalydande motionerna I: 374 och II: 493 har yrkats, att riksdagen måtte besluta att lönetillägg respektive arvodesförhöjningar skola utgivas utan hänsyn till huruvida befattningshavaren är ansluten till viss organisation eller ej. I motionen II: 495 har framställts ett yrkande av samma innebörd, varjämte hemställts om ett uttalande från riksdagens sida angående önskvärdheten av att ett förlikningsorgan finge i uppdrag att medla i rådande konflikt beträffande vissa statstjänstemäns löneförmåner. I motionerna I: 374 och II: 493 göres gällande dels att det varken kan vara lämpligt eller välbetänkt att sammankoppla frågorna om dyrtidskompensation och revision av lönegradsplaceringen, dels att en tillämpning av den ifrågasatta »fredsklausulen» kan tolkas som en kränkning icke blott av det offentligrättsliga anställningsförhållandet mellan staten och den enskilde tjänstemannen utan även av föreningsrätten. I motionen II: 495 bestrides icke statens formella befogenhet att handla i enlighet med klausulen, men med hänsyn till föreliggande förhållanden anses emellertid i sistnämnda motion ett tillgripande från statens sida av det stridsmedel klausulen medgiver såsom oklokt.

Utskottet, som av naturliga skäl icke i detta sammanhang tar ställning till de bakom den aktuella konflikten liggande motsättningarna mellan parterna, anser det vara ett allmänt intresse att densamma så snart ske kan löses genom en uppgörelse, som av båda parterna kan godtagas. Redan hotet om repressalier synes hava medfört en skärpning i konfliktläget och en utbredning av stridsområdet. Då utskottet icke kan finna att den ifrågasatta fullmakten för Kungl. Maj:t ger grund för en förhoppning om en vändning till det bättre, är utskottet redan på grund härav icke berett att tillstyrka en sådan. Olika behandling i lönehänseende av tjänstemän, som icke kunna lämna sin tjänst, är ägnad att försämra själva förhandlingsatmosfären och kan förvandla en begränsad saklig motsättning till en princip- och prestige-strid. Erfarenheten visar att sådana äro särskilt svårlösta.

Härtill komma sedan mera allmänt grundade betänkligheter. En parallell mellan förhållandena på den allmänna arbetsmarknaden och inom den statliga sektorn kan icke utan vidare göras. Ingen av parterna inom den statliga sektorn har alla de stridsmedel till förfogande som traditionellt användas på den allmänna marknaden. Kompensation för dyrtiden och lönegradsplaceringen äro två skilda frågor som från början behandlats i separata förhandlingar. De föreskrifter som kunna erfordras för den faktiska tillämpningen av klausulen om diskrimination av tjänstemän tillhörande vissa

organisationer kunna föra till åtgärder som skapa risker för kränkning av föreningsrätten. De äro i övrigt icke ens antydningsvis utformade.

Med hänsyn till det anförda anser utskottet, att de i förevarande proposition föreslagna lönetilläggen och arvodesförhöjningarna böra utbetalas utan hänsyn till huruvida befattningshavarna tillhöra viss organisation eller ej. Utskottet tillstyrker alltså de i motionerna I: 374 och II: 493 samt II: 495 framställda yrkandena i sådant hänseende.»

dels ock utskottets hemställan under II. bort ha följande lydelse:

»II. att riksdagen må, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag ävensom med bifall till motionerna I: 374 och II: 493 samt II: 495, sistnämnda motion såvitt nu är i fråga, samt med avslag å motionen II: 492, besluta att till de under år 1951 utgående månadslönerna skola — utan medgivande för Kungl. Maj:t att förordna om undantag härifrån annat än beträffande anställningshavare, som icke uppnått 17 år — under år 1952 läggas särskilda lönetillägg enligt de grunder, som angivas i den i propositionen omnämnda överenskommelsen;»

b) av herrar *Ohlon, Sundelin, Malmborg* i Skövde, *Ståhl, Bergstrand* och *Gustafsson* i Skellefteå, vilka ansett, att

dels det stycke på s. 10 i utskottets yttrande, som börjar med orden »Utskottet, som» och slutar med orden »skulle innebära», bort ha följande lydelse:

»Avsikten med ifrågavarande klausul angives i propositionen vara, att för statstjänstemännen i förevarande hänseende skall gälla detsamma som tillämpas på arbetsmarknaden i övrigt, där löneökning icke ifrågakommer under pågående konflikt eller innan uppgörelse träffats. Emellertid äro enligt utskottets uppfattning anställningsförhållandena för statens tjänstemän icke jämförliga med de kollektivavtalsanställdas. Även om det enligt utskottets mening icke kan bestridas, att staten har formell rätt att vägra utbetalande av det i propositionen berörda särskilda tillägget till medlemmar av organisation, som varslat om stridsåtgärd, synes det utskottet knappast tillrådligt att i nuvarande läge göra ifrågavarande tillägg, som till större delen får anses vara kompensation för levnadskostnadsstegringen, beroende av uppkomna eller uppkommande meningsskiljaktigheter i andra lönefrågor, i vilka förhandlingar ägt eller komma att äga rum helt fristående från förhandlingarna rörande ersättning för levnadskostnadsökningen. Icke minst med hänsyn till att nuvarande period har karaktär av omdanings- och övergångsskede i fråga om avtalsförhållanden och förhandlingsmetoder för statsanställda, anser utskottet det oklokt av staten att tillgripa detta stridsmedel. Med hänsyn till det anförda anser utskottet, att de i förevarande proposition föreslagna lönetilläggen och arvodesförhöjningarna böra utbetalas utan hänsyn till huruvida befattningshavarna tillhöra viss organisation eller ej. Utskottet tillstyrker alltså de i motionerna I: 374 och II: 493 samt II: 495 framställda yrkandena i sådant hänseende.»

dels ock utskottets hemställan under II. bort ha följande lydelse:

»II. att riksdagen må, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag ävensom med bifall till motionerna I: 374 och II: 493 samt II: 495, sistnämnda motion såvitt nu är i fråga, samt med avslag å motionen II: 492, besluta att till de under år 1951 utgående månadslönerna skola — utan medgivande för Kungl. Maj:t att förordna om undantag härifrån annat än beträffande anställningshavare, som icke uppnått 17 år — under år 1952 läggas särskilda lönetillägg enligt de grunder, som angivas i den i propositionen omnämnda överenskommelsen;»

c) av herr *Rubbestad*, som ansett, att

dels det stycke i utskottets yttrande på s. 9 som börjar med orden »Då den» och slutar med orden »väckta yrkandet», bort ha följande lydelse:

»Då den föreslagna löneökningen står i dålig överensstämmelse med de principer, om vilka enighet nåtts vid årets avtalsuppgörelse på den enskilda arbetsmarknaden, och då det föreliggande förslaget i alltför stor utsträckning gynnar de högre tjänstemännen och betydligt vidgar den förut stora klyftan mellan lägre och högre tjänstemän, finner utskottet de i motionen II: 492 anförda synpunkterna beaktansvärda. Utskottet tillstyrker därför i enlighet med nämnda motion att det procentuella tillägget å statstjänstemännens löner beräknas å högst 1 600 kronor för månad.»

dels ock utskottets hemställan under II. bort ha följande lydelse:

»II. att riksdagen må, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag och med bifall till motionen II: 492 ävensom med avslag å motionerna I: 374 och II: 493 samt II: 495, sistnämnda motion såvitt nu är i fråga, besluta att till de under år 1951 utgående månadslönerna skola — med de undantag varom Kungl. Maj:t kan finna gott förordna — under år 1952 läggas särskilda lönetillägg enligt de grunder, som angivas i den i propositionen omnämnda överenskommelsen, dock att det procentuella tillägget skall beräknas å högst 1 600 kronor för månad;»

d) av herrar *Karl Andersson, Gustaf Karlsson, Näsghård, Birger Andersson, Edvin Thun, Nils Theodor Larsson, Mårtensson* i Uddevalla och *Hansson* i Skegrie.

3) beträffande medling i rådande konflikt rörande vissa statstjänstemän

a) av fröken *Andersson*, herrar *Bergh, Skoglund* i Doverstorp och *Staxäng*, vilka ansett, att

dels det stycke i utskottets yttrande på s. 10, som börjar med orden »Ej heller» och slutar med orden »förevarande hänseende», bort ha följande lydelse:

»Utskottet anser sig icke böra uttala sig om vilka åtgärder som i den aktuella konfliktsituationen äro lämpliga för att överläggningar mellan parterna skola komma till stånd men understryker i detta sammanhang principiellt önskvärdheten av att sådana former tillskapas för förhandlingarna med statstjänstemännens organisationer att förlikningsman skall kunna tillkallas. Vad utskottet sålunda i anledning av motionen II:495 anfört, anser sig utskottet böra föreslå att riksdagen i skrivelse giver Kungl. Maj:t tillkänna.»

dels ock utskottets hemställan under III. bort ha följande lydelse:

»III. att riksdagen må, i anledning av motionen II:495, i vad den icke behandlats under II., i skrivelse till Kungl. Maj:t giva tillkänna vad utskottet anfört;»

b) av herrar *Ohlon, Sundelin, Malmborg* i Skövde, *Ståhl, Bergstrand* och *Gustafsson* i Skellefteå, vilka ansett, att

dels det stycke i utskottets yttrande på s. 10, som börjar med orden »Ej heller» och slutar med orden »förevarande hänseende», bort ha följande lydelse:

»Med hänsyn till vikten av att åtgärder snarast vidtagas, som skulle kunna befrämja en lösning av rådande konflikt, biträder utskottet vidare det i motionen II:495 framställda yrkandet, att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t uttalar önskvärdheten av att — om ej på regeringens initiativ nu pågående förhandlingar leda till resultat i en mycket nära framtid — ett förlikningsorgan får i uppdrag att på samma sätt som vid konflikter på den enskilda arbetsmarknaden medla i rådande konflikt beträffande vissa statstjänstemäns förmåner. Utskottet vill i detta sammanhang även betona vikten av att snarast möjligt förhandlingsformerna för statstjänstemännen kompletteras genom att som förhandlingsrättskommittén förordad en institution av liknande art som arbetsmarknadsnämnden skapas.»

dels ock utskottets hemställan under III. bort ha följande lydelse:

»III. att riksdagen må, med bifall till motionen II:495, i vad den icke behandlats under II., i skrivelse till Kungl. Maj:t uttala önskvärdheten av att — om ej nu pågående förhandlingar leda till resultat i en mycket nära framtid — ett förlikningsorgan får i uppdrag att på samma sätt som vid konflikter på den enskilda arbetsmarknaden medla i rådande konflikt beträffande vissa statstjänstemäns löneförmåner;»

Bilaga.

Löneplan nr 1.

Löne- klass nr	Månadslön kronor i ortsgupp					Löne- klass nr	Månadslön kronor i ortsgupp				
	1	2	3	4	5		1	2	3	4	5
1	380	397	415	432	451	21	922	967	1 010	1 053	1 097
2	391	408	427	446	466	22	978	1 025	1 070	1 117	1 163
3	407	426	445	464	484	23	1 035	1 083	1 132	1 182	1 231
4	425	444	464	485	506	24	1 094	1 145	1 197	1 249	1 301
5	446	468	488	509	532	25	1 165	1 217	1 268	1 320	1 372
6	473	494	517	540	562	26	1 239	1 290	1 342	1 393	1 444
7	499	523	547	571	595	27	1 316	1 367	1 419	1 471	1 523
8	529	553	578	604	629	28	1 393	1 444	1 496	1 548	1 600
9	553	580	606	632	658	29	1 472	1 524	1 576	1 627	1 679
10	581	608	636	662	690	30	1 551	1 603	1 655	1 705	1 757
11	606	634	664	692	721	31	1 625	1 677	1 728	1 780	1 832
12	632	661	690	721	750	32	1 700	1 751	1 803	1 855	1 907
13	656	686	717	749	779	33	1 764	1 815	1 866	1 918	1 970
14	680	711	743	775	807	34	1 827	1 879	1 931	1 983	2 034
15	706	741	774	807	841	35	1 891	1 942	1 994	2 046	2 098
16	734	769	804	840	874	36	1 955	2 007	2 059	2 110	2 161
17	765	802	836	873	909	37	2 018	2 070	2 122	2 174	2 225
18	795	833	869	907	945	38	2 083	2 134	2 186	2 237	2 289
19	831	871	911	950	989	39	2 146	2 198	2 249	2 301	2 353
20	869	912	953	994	1 035	40	2 210	2 262	2 313	2 364	2 416

Löneplan nr 2.

Löne- klass nr	Månads- lön, kronor	Löne- klass nr	Månads- lön, kronor	Löne- klass nr	Månads- lön, kronor
1	1 524	10	2 207	18	2 960
2	1 600	11	2 283	19	3 060
3	1 676	12	2 359	20	3 160
4	1 751	13	2 460	21	3 260
5	1 827	14	2 560	22	3 460
6	1 903	15	2 660	23	3 660
7	1 979	16	2 760	24	3 985
8	2 055	17	2 860	25	4 535
9	2 131				

Löneplan nr 3.

Löne- klass nr	Månadslön kronor i lönegrupp			
	I	II	III	IV
1	1 355	1 520	1 686	1 852
2	1 433	1 599	1 764	1 929
3	1 510	1 676	1 841	2 007
4	1 587	1 753	1 918	2 084

Löneplan nr 4.

Löne- klass nr	Månadslön kronor i lönegrupp				
	I	II	III	IV	V
1	811	904	998	1 093	1 187
2	844	937	1 032	1 126	1 220
3	894	988	1 082	1 176	1 271
4	949	1 043	1 136	1 231	1 325

Löneplan nr 5.

Löne- klass nr	Månadslön, kronor					
	Avdel- ning A	Avdelning B, ortsgrupp				
		1	2	3	4	5
1	223	275	296	319	342	364
2	247	299	320	343	366	388
3	271	323	344	367	390	412
4	295	347	368	391	413	436
5	319	371	392	415	437	460
6	352	402	425	446	469	492
7	383	434	456	479	502	523